

РЕШЕНИЕ

№ 43268

гр. София, 29.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Петя Стоилова

ЧЛЕНОВЕ: Геновева Йончева

Златил Чолаков

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10085** по описа за **2025** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на адвокатът - пълномощник на П. Р. Б. срещу Решение № 2858 от 27.07.2025 г., постановено по НАХД № 15242/2023 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 5-ти състав. С решението е потвърден Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система Серия К № 7175785/25.02.2023 г., издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 4, вр. ал. 2, т. 4 от ЗДвП, на П. Р. Б. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600 лева, за нарушение на чл. 21, ал. 2 във вр. ал. 1 от същия закон.

Наведените касационни основания са за нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения - чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, вр. чл.63в от ЗАНН, аргументирани с доводи, че въззивният съд не е обсъдил всяко от направените в жалбата конкретни оплаквания. Поддържа, че при издаване на ЕФ са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до неговата незаконосъобразност - липсват задължителни реквизити в ЕФ. Твърдяното нарушение неправилно е подведено под нормата на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, доколкото същата не съдържа състав на нарушение, а правило за поведение при въведено ограничение на скоростта с пътен знак. Изразява несъгласие и с фактът на повторност възприет от въззивния съд, тъй като видно от чл. 182, ал. 4 ЗДвП двоен размер на глобата е приложим, когато се касае за повторно извършено нарушение по чл. 182, ал. 1, т. 5 и 6, ал. 2, т.6 и ал. 3, т.6 от ЗДвП, сред които не е процесното. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по

съществото на спора, с което да бъде отменен издаденият електронен фиш.

В съдебно заседание касаторът - П. Р. Б., редовно уведомен, се представлява от адв. Т., който поддържа жалбата.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, чрез юрисконсулт – пълномощник, ангажира писмени бележки, в който излага доводи по съществото на спора за неоснователност на касационната жалба и моли съда да остави в сила решението на СРС. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XXIX касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване. Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Административнонаказателната отговорност на П. Б. е ангажирана за това, че на 25.02.2023 г. в 18:56 часа в [населено място], по Околовръстен път срещу номер 324, с посока на движение от [населено място] към [населено място], при ограничение на скоростта от 80 км./ч. за извън населено място, въведено с пътен знак В-26, управлявал собствения си лек автомобил марка „М.“, модел „ЦЛА 250“, с рег. [рег.номер на МПС] с превъзвешаване на скоростта от 31 км/ч., установена на 111 км/ч. (след приспаднал толеранс от 3%), като нарушението е установено и заснето с мобилна система за видеоконтрол С. М2 с № MD 1197 и се явява повторно – извършено в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ К/4394782 на 28.04.2022г., наказан с глоба в размер на 400 лева, за нарушение на чл. 21, ал.2 във вр. с ал.1 от ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че не са налице съществени процесуални нарушения, които да доведат до отмяна на обжалвания фиш. В мотивите на решението е посочено, че ЕФ съдържа всички реквизити, предвидени в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, вкл. мястото на извършване на нарушението е описано ясно, с необходимата степен на точност. Съдържа се извод, че нарушението е заснето със система за контрол на скоростта, която отговаря на изискването на ЗДвП, доколкото мобилната система за видеоконтрол, тип С. М2, е от одобрените за използване типове средства за измерване и провереното средство за измерване № М. е преминало успешно периодичен контрол. Въззивната инстанция е разгледала спора по същество и след преценка на доказателствата приобщени по делото е приела за безспорно установен факта на извършване, с визирания автомобил, на вмененото с ЕФ нарушение по чл.21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП, доколкото към датата на установяването му в процесния участък е имало поставен пътен знак В-26, въвеждащ ограничение на скоростта от 80 км/ч. Според СРС, обстоятелствата в ЕФ са описани по начин, позволяващ на наказаното лице да разбере кои са фактите, които му се вменяват във вина, включително и наличието на по - рано издаден и влязъл в сила електронен фиш, който обуславя процесно извършеното като повторно, по смисъла на § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП. В тази връзка по отношение административното наказване, съдът е счел, че законосъобразно е приложена административнонаказателната разпоредба на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП, предвиждаща наказване за повторно извършено нарушение по чл. 182, ал. 2 от ЗДвП, като е направена и необходимата привръзка със съответната хипотеза от посочения основен състав на нарушението, а именно с тази на чл. 182, ал. 2, т. 4 от ЗДвП.

Фактите по делото са вярно и точно установени от районния съд. Въз основа на всеобхватен анализ на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, както и на

приложимите правни норми, съдът е обосновал изводи, които настоящият съдебен състав изцяло споделя. Съобразно дължимата от въззивната инстанция служебна проверка СРС е извършил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички факти и обстоятелства, релевантни за установяване на нарушението и за отговорността на наказаното лице, подробно ги е обсъдил и въз основа на това е извел правилни изводи. Решаващият състав на СРС е изследвал всички въпроси, включени в обхвата на дължимата от него служебна проверка и е взел отношение по изложените в жалбата доводи.

Противно на твърденията в касационната жалба, решаващият състав на СРС съобразявайки легалната дефиниция за електронен фиш и неговото съдържание, разписани в разпоредбата на чл. 189, ал.4, изр. второ ЗДвП, е формирал правилни изводите, относно съответствието му с процесуалните правила за негово издаване и на основание чл.221, ал.2 АПК касационната инстанция препраща към тях.

Въззивният съд ясно е мотивирал и преценката си, че деянието е извършено в условията на повторност, като е посочил доказателствата, на които тя се основава. Настоящият съдебен състав обаче констатира, че с последните изменения с ЗДвП /обн. ДВ, бр. 64 от 5.08.2025 г., в сила от 7.09.2025 г./ е отпаднала наказуемостта за повторни нарушения по чл. 182, ал. 2, т.4 от ЗДвП, предвидена в разпоредбата на чл.182, ал.4 от ЗДвП към датата на извършване на нарушението. В действащата редакция на чл.182, ал.4 от ЗДвП наказание за повторно нарушение е предвидено единствено за деяния по ал. 1, т. 5 и 6, ал. 2, т. 6, ал. 3, т. 6. При това положение несъмнено в случая е налице по - благоприятен закон за дееца, който следва да бъде приложен съгласно чл.3, ал.2 от ЗАНН. В конкретния случай, доколкото извършването на процесното нарушение е безспорно установено, за него следва да се наложи закон за по - леко наказуемо нарушение, т.е. санкцията по основния състав на чл.182, ал.2, т.4 от ЗДвП, а именно глоба от 300 лв.

При това положение решението на районния съд следва да бъде отменено, а тъй като в случая настоящото производство е по реда на чл.226 АПК, с оглед разпоредбата на чл.227, ал.1 АПК, касационната инстанция следва да измени процесния електронния фиш серия К № 7175785 съобразно изложеното по - горе.

Предвид изхода на спора на страните се следват половината от претендираните разноски. В случая единствено от процесуалния представител на СДВР е заявена претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което на основание чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ (ДВ, бр. 53 от 2025 г., в сила от 01.10.2025 г.), съдът определя в размер на 65 (шестдесет и пет) лева.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ и чл.222,ал.1 от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXIX касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 2858 от 27.07.2025г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 5 състав, по АНД № 15242/2023г., като ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ Електронен фиш серия К № 7175785 на СДВР, като вместо административно наказание „глоба“ в размер на 600 лв., на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.4, вр. ал.2, т.4 от ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП,

НАЛАГА на П. Р. Б. административно наказание „глоба“ в размер на 300 лв., на основание чл. 189, ал.4, вр. с чл. 182, ал.2, т.4 от ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП (изм. - ДВ, бр. 64 от 2025г., в сила от 07.09.2025 г.)

ОСЪЖДА П. Р. Б. да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи сума в размер на 65 (шестдесет и пет) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: